Akbaba

Üniversite açılırken:
Rektör — Şimdiden susmaya alışırsanız ilerde sıkıntı çekmezsiniz çocuklar!

%5 FAİZLİ

İSTANBUL BELEDİYESİ İSTİKRAZ TAHVİLLERİ

- TAHVİLLER EMLÂK BANKASININ KEFALETİNİ VE VERGİ MUAFİYETİNİ HAİZDİR.
- BELEDİYENİN ARTTIRMA VE EKSİLTMELERİNDE GEÇİCİ VEYA KATİ TEMİNAT OLARAK ALINIR VE GAYRİ MENKUL SATIŞLARINDA PARA YERİNE GEÇER.
- SATIŞLARA TÜRKİYE EMLÂK KREDİ BANKASININ BÜTÜN ŞUBELERİNDE DEVAM EDİLMEKTEDİR.

İller Bankası

Sermaye: 300.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

A

Kitap Yayınları Hazırlanıyor

A

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap
Adres: Klodfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 3.
Telefon: 21811
ERCAN MATBAASI
Fiat. . 50 Kuruş

SAYI: 139 — CİLT: 6 — 11 KASIM 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

ATATÜRK

Ölümünün üstünden yıllar geçtikçe aşınmayan şöhret yoktur. Tek istisnası Atatürk. Diyebilirim ki, o, zaman ötesinde, uzaklaştıkça büyüyen dağlar gibi yüceliyor.

Kendi partisi, resmini paralardan sildi, gönüllerden silemedi. Pullardan çıkardı, yüreklerden çıkaramadı. Ticaniler heykellerine saldırdıkça, yurd topraklarından yeni heykeller fışkırdı.

Onu dört kere yakından gördüm ve üç kere sofrasında bulundum: Dolmabahçe sarayında, Büyükada Yat kulübünde, Yalovada.

Bir yaz gecesi, Ahmed Ağaoğlunun, Hamdullah Suphi Tanrıöver'in, Şükrü Kaya'nın, İbrahim Alâeddin'in, Mithat Cemal'in bulunduğu ziyafet masası, hâlâ gözümün önündedir. Yabancı memlekette verilmiş bir konferansta kendisine «zalim» denilmesinden üzgündü. Yüz çizgileri derinleşmiş, kaşlarının gölgesi altında, şahsiyetinin kaynağı iki mavi göz elemle buğulanmıştı...

— Ben, dedi, ömrümde bir tavuk kesmedim. Eğer, İstiklâl mahkemelerinin astığı on beş kişiyi ölümden kurtarmadımsa, bu, o on beş kişiye karşı merhametsiz oluşumdan değil, on beş milyon Türke karşı çok merhametli oluşumdandır!.

O, her şeyde büyüktü, merhamette bile: küçük merhameti, büyük merhamete feda ediyordu.

Yalovadaki sofra, Serbest fırkanın canlı günlerine rastlar. Ahmed Ağaoğlu için Akbaba'da çıkmış bir karikatürün lejandını, âdeta neş'eyle terennüm ederek üç kere tekrarlamıştı:

Adalardan bir yar gelir
bizlere,
Aman Allah gözlere bak,
gözlere!

Bir kaç gün evvel, Atatürk devrinin Dahiliye Vekili Şükrü Kaya'dan, ona dair yeni bir hatıra dinledim:

Bir gece, Çankayadaki sofrada, sesi biraz küskün, şikâyet etmiş:

— Bu Şükrü Kaya beni çok sıkıyor...

Fırsatı bulan eski yaveri Salih Bozok: «Yürütüverin» mânasına bir göz kırpışiyle şöyle elini sallayıverince, derhal değişerek:

— Eveeet, demiş, devlet idaresi çiftetelli oynamak kadar kolay olsaydı, dediğinizi yapardım Beyefendi!..

Demek, Cumhurreisi Atatürk, Atatürk'ün bile şahsî şikâyetlerini dinlemiyordu.

Akbaba ailesi, güleryüzü gözyaşlarile ıslak, onun büyük hatırası huzurunda ihtiramla baş eğer.

Yusuf Ziya ORTAÇ

CEMAL NADİR'İN ESERİ: ATAMIZIN ÖLÜMÜNDEN SONRA...

Harp ve Sulh — İkimiz de kahramanımızı kaybettik!...

Bir Amerikalı İstanbulu Övüyor!

Chicago, 17 (Özel) — Burada çıkmakta olan «Chicago Wiew» gazetesinde, bundan bir müddet evvel Türkiye'yi ziyaret etmiş olan Amerika'nın tanınmış sanatcılarından birinin, tercümesini aşağıda verdiğimiz şu yazısı çıkmıştır:

«Zar zor iki gün kalabildiğim o güzel şehire o kadar hayran olduk ki, bütün güçlüklere rağmen, iki günden evvel dönemedik. İstanbul o kadar güzel bir şehirdir ki, bu şehir hakkında yazarken, insan önce neyi methedeceğini şaşırıyor. Dolmuşlarla dolmuş dar sokakları mı, kasap dükkânlarında çengele asılmış sığırların göz alıcı manzarasını seyredenleri mi, işkembeci dükkânları vitrinlerinde sırıtan pişmiş kelleleri mi, dar caddelerde karısını, kızını, kocasını kaybedenlerin tatlı feryatlarını mı, yoksa «buraya işeyen eşşektir» diye yazılı duvarları, toz kalkmasın diye beldeiye arazözlerine lüzum kalmadan ıslatanları mı methedeyim. Hele misafirperverliklerine dünyanın hiç bir yerinde rastlamadım. Beyazıttan arabasına bindiğimiz bir şoför, rehberde 3 km. mesafede görülen Galata köprüsüne, zahmet edip, bizi akşama kadar şehrin sokaklarında dolaştırdıktan sonra götürdü. Nâzik insanlar, satıcılar, yolcular, her cümlelerinin başını ve sonunu «teşekkür ederim», «estağfurullah», «affedersiniz» mânalarına gelen «ulan», «hişt!..», «hey!..» gibi ince ve âhenkli kelimelerle süslüyorlar. Esnaf, küçük memurlar o kadar nâziktirler ki kendilerine işi düşenleri nâdiren döğerler. San'at eserlerine çok önem veriyorlar. «Hâl» denilen yerdeki zerzevat ve meyva müzesindeki hıyarlara, armutlara, kabaklara dünyanın başka hiç bir yerinde rastlanmaz. İstanbullular memleketlerini yabancı gözlerden öyle kıskançlıkla gizliyorlar ki, dünyanın cenneti denilen Boğaziçinin güzelliklerini kimse görmesin diye ilânlarla kapamışlar, kömür ve tütün depolarının, beton binaların arkasına gizlemişler, odun ve çöp yığınları ile, nazar değmesin diye, güzel şehirlerini kamufle etmişler.

İstanbullular, dünyanın hiç bir yerinde görülmeyen heyecanlı bir spora çok düşkündürler. Bu garip spor, biraz çakır keyif olup arabalara dolduktan sonra, otomobille beraber ağaçların tepesine çıkmak, yahut yüksek bir yerden yine araba ile denize dalmaktır.

İstanbulda büyük bir iktisadî kalkınma göze çarpıyor. Bazıları, yenebilecek öteberi ve giyilebilir eşyalarını büyük fedakârlığa katlanarak halka yardım gayesi ile çöplüklere atıyor, çok muktesit hareket edenler de bunları çöplüklerden topluyorlar. Bir kısım halk kömür arabalarının arkasında koşarak, arabadan düşen kömürleri toplamak suretiyle, iktisadi kalkınmayı destekliyor.

Kiracılarla ev sahipleri, avukatları işsiz bırakmamak için beraberce elbirliği ile çalışıyorlar.

Halk birbirlerine olan muhabbetlerinden tramvaylarda, otobüslerde, dolmuşlarda üst üste, alt alta ve hastahanelerde koyun koyuna yatıyorlar.

Halkta hayvan sevgisi o kadar gelişmiştir ki, uzak vapur yolculuklarında, canları sıkılmasın diye sığır ve davar gibi hayvanlarla birlikte ve beraber seyahat ediyorlar.

Yirminci yüzyıl mimarisinde büyük bir yenilik yapmışlar, gecekondu denilen yeni tarz bir bina icâd ederek, beş nüfuslu bir aileyi, beş karışlık bir kovukta barındırmanın yolunu bulmuşlar, bu suretle mesken davasını da kökünden halletmişlerdir.

Kısacası, İstanbulda gördüklerimi ömrüm oldukça unutmayacağım. Hatırladıkça hâlâ tüylerim ürperiyor.

— İp var, çivi var, kum var... Ne diye bir fırın açıp ekmek çıkarmıyorsun?

(Orhan Enez)

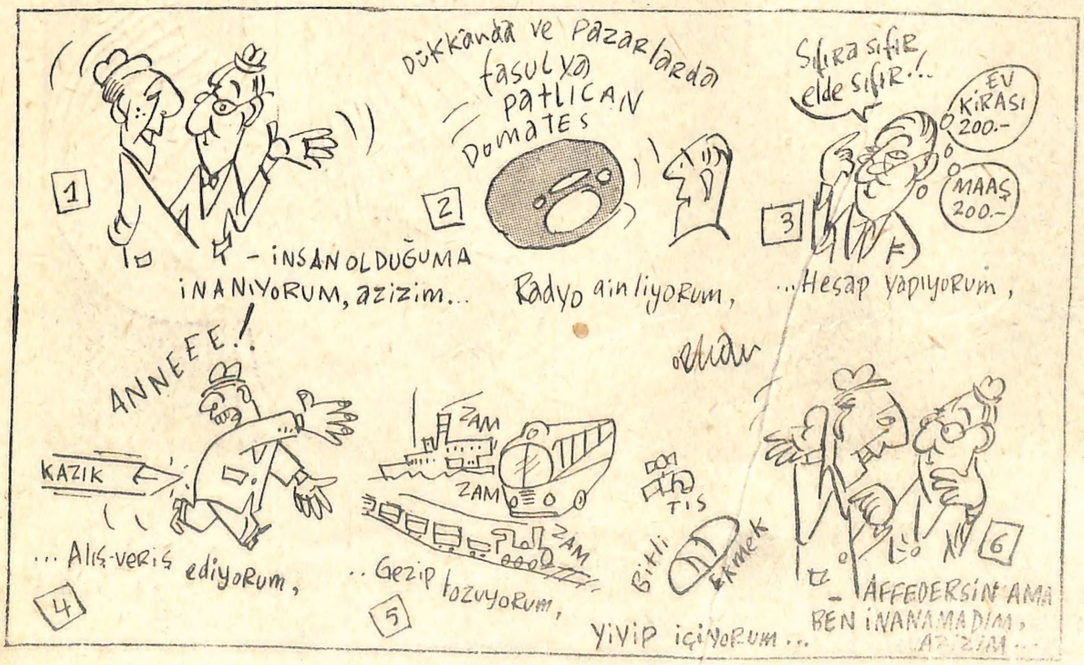

TELÂKKİLER!

(Orhan Enez)

★

PANZEHİR

Adalet Cimcoz, Vâlâ Ebüzziya'ya havadis veriyordu:

— Kocam terzinin faturasını görünce küplere bindi...

— Mehmet Ali mi? Peki nasıl susturdun?

— Ayakkabıcının hesabını burnuna dayayıverdim!

★

İNTİKAL SÜRATİ

Yeni tanışmışlardı. Delikanlı biraz edebiyat döktürmek istiyordu anlaşılan:

— Ben, dedi, iyiliği, güzelliği çok severim...

Cânan hemen sözünü kesti:

— Zannederim babam da razı olur. İsterseniz bir kere kendisiyle görüşün!

Anneleri imtihan ediyoruz!

Yazan: Fatma FETTAN

ALTINDAKİ cevapları okumadan, aşağıdaki sekiz sorunun doğru karşılığını verebiliyorsanız, şimdiden sizi tebrik ederiz, iyi bir anasınız. Soruların yarısını bile doğru cevap veremiyenler, deniz anası sayılırlar.

— İki yaşındaki çocuğunuz, yeni doğan yavrunuzu döğüyorsa ne yaparsınız?

— Ben de onu döğerim.

— Olmadı.

— Çocuk terbiyesi hakkında eline kitap verip okuturum.

— Aferiiiiin!

★

— Altı ıslak olmadığı halde çocuğunuz boyuna ağlıyorsa, ne yaparsınız?

— Kucağıma alır «kış, kış, kıııış!...» diye ninni söylerim.

— Bilemedin.

— Altı ıslak olmadığı halde ağlayıp ta, yalancılığa alışmasın, diye, ben altını ıslatırım.

— Bravoooo!...

★

— Çocuğunuz marifetini herkese göstermekten zevk alıyorsa ne yaparsınız?

— Babasına çekmiş diye mem nun olurum.

— Yâânış!...

— Oturağa alıştırırım.

— Çok güzeeeel!...

★

— Çocuğunuz sevdiğiniz bir şeyi kırdığı zaman ne yaparsınız?

— Alimallah ben de onun kafasını kırarım.

— A-ah!...

— Babasından parasını alır, yenisini satın alırım.

— Yaşaaaa!...

★

— Çocuğunuz çok uslu, pek sessiz, ne yaparsınız?

— Gazeteci yaparım.

— Hayıır!...

— Profesör yaparım.

— Tamaaaam.

★

— Küçük yavrunuz parmağını emiyorsa ne yaparsınız?

— Babasına söylerim.

— Hadi be!

— Çocuk parmağını emmeye alışmasın diye, kendi parmağımı ağzına sokarım.

— Hah şöyle!.

★

— Büyüdükten sonra da çocuk parmağını emmekte devam ediyorsa ne buyrulur?

— Kaba etine iğne batırırım.

— I-ıh!...

— Parmağını başkasının ağzına sokturmağa alıştırırım.

— Aşkolsun!...

★

— Çocuk büyüdü, evlendi, yine de parmağını emiyor, o zaman ne haltedersin?

— Eli boş kalmasın diye işaret memuru yaparım.

— Bilmiyorsun.

— Sen söyle bakalım, sen olsan ne yaparsın?

— Aferiiim!...

«Aylar geçiyor sen bana hâlâ geleceksin.» (Orhan Enez)

KISA HİKÂYE

Örnek

ÖYLE bir adamdı ki eşi bulunmaz! Bir insanda aranan ve ekseriyetle, maalesef bulunamıyan ne kadar fazilet varsa bu muhterem zat hepsini nefsinde toplamıştı.

Efendim, mütevazî idi, düşünceli, anlayışlı ve cömertti. İyi kalpliydi. Ayni zamanda zevkiselimi vardı. Kötü huyları ise yok denecek kadar az! İlk önceleri arada bir sigara içmek istediği zaman:

— «Ev tütün kokmasın!» diye bahçeye çıkardı.

Sonradan sigarayı tamamen bıraktı.

— «O parayla misafir odası için yeni bir abajur alalım,» diyordu.

Bahçeye öyle iyi bakardı ki bahçıvan sanırdınız. Evin ne kadar badana, boya, tamir işi varsa üzerine almıştı. Buna rağmen karısının işlerine de yardım ederdi.

— «Pencereleri silmek benim vazifem!» derdi. Bulaşık yıkar, toz alırdı.

Örnek bir damattı. Kayınvalidesini son derece sever ve:

— «Ancak evin içi karımın akrabalarıyla dolduğu zaman mes'ut oluyorum!» diye yemin ederdi.

Tedbirliydi de! Elektrik sönerse diye daima mum bulundurur, kömürü, odunu vaktinde temin ederdi.

— «Böyle insanlar çok yaşamaz!» dediğinizi duyar gibi oluyorum.

Sahiden de bu kusursuz adam genç yaşında hayata gözlerini yumdu. Ama iyiliği hâlâ arkasından anılıyor.

Bu kusursuz adam karımın ilk kocasıydı.

N. Y.

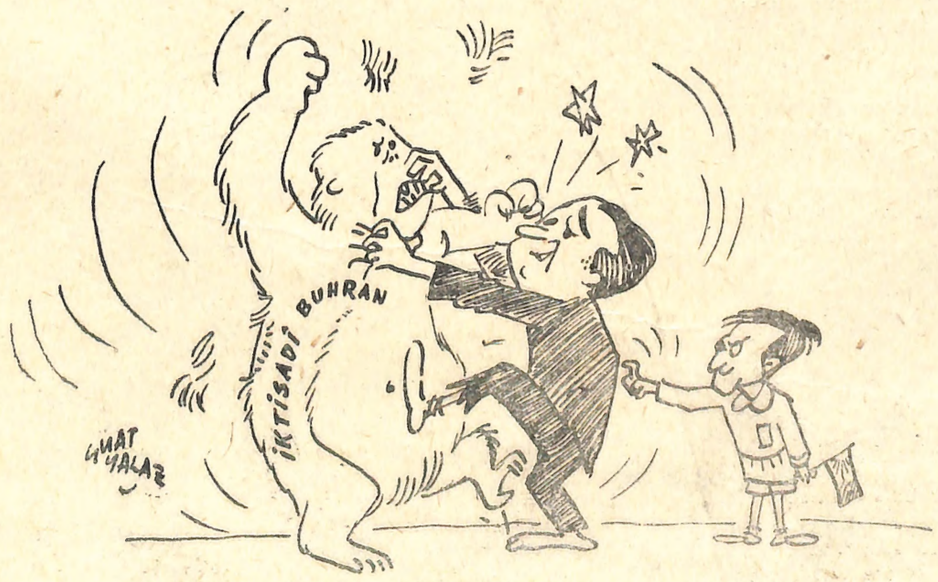

K. Gülek — Size yardım edebilir miyim!.. (Suat Yalaz)

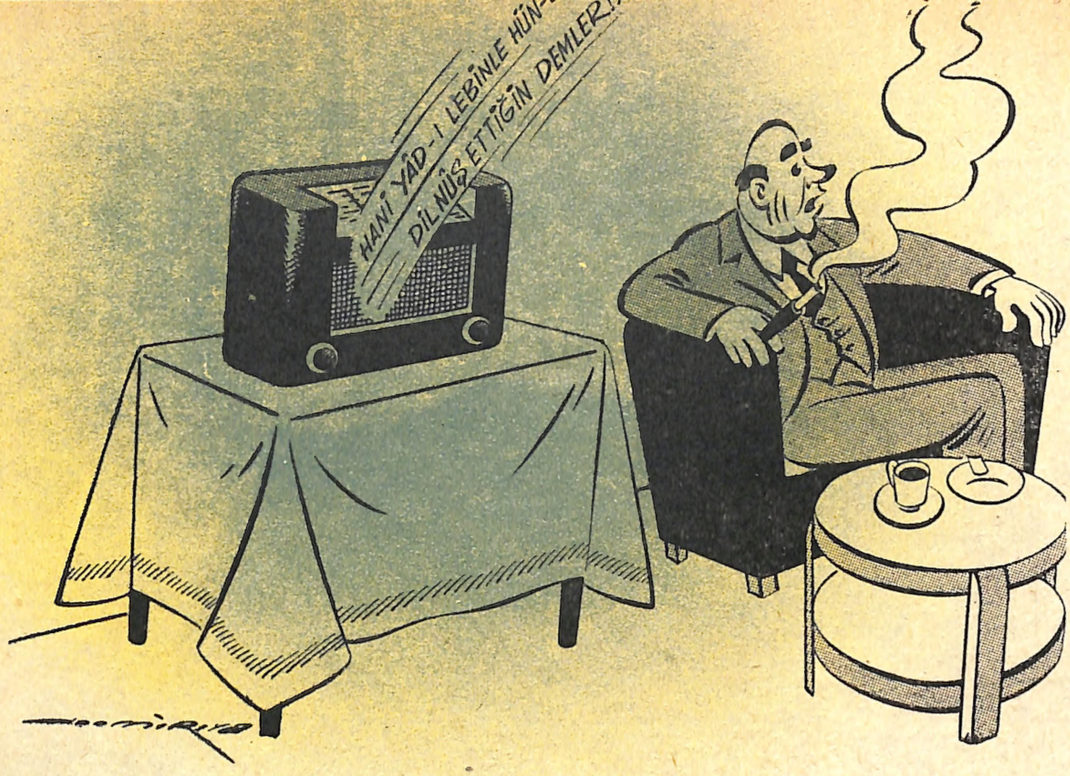

— Münir Nurettin'in konseri başladı... Çabuk Muallim Naci Lûgatini getirin!..

Çekiç

Çok cimri bir adamdı. Bir gün duvara çivi çakmak istemişti. Oğlunu çağırdı:

— Yavrum, git Fatihteki halandan çekici al..

Çocuk gitti. Bir saat sonra döndü:

— Halam dışarıya çekiç vermeğe yeminli imiş..

Adam biraz düşündükten sonra:

— Beşiktaşta bizim amcazadeye git, o verir.. dedi.

Çocuk gitti, fakat amcazadeyi bulamadı. Babası bu sefer onu Cihangirde oturan çok samimî bir arkadaşına yolladı..

Akşama doğru, oğlan, kan ter içinde eve döndü:

— Arkadaşınız bir kaç gün evvel sizlere ömür, baba...

Cimri adam, çocuğun yüzüne hazin, hazin baktı ve içini çekerek seslendi:

— Haydi evlâdım, son bir zahmet yapıp da aşağıdan bizim çekici getir bari!..

S. M. Y.

Bu Hafta Nereye Gitmeli?

★ Şahit olarak bile olsa, nikâh dairesine gitmemeli, ne olur, ne olmaz...

★ En iyisi kalkıp eve gitmeli...

TİYATROLAR:

Şehir tiyatroları dram kısmı: «Senin vurduğun yerde gül biter» ve «Tiyatroda iki Centilmen» İki centilmen rolünde Suavi Tedü ve Aslan Muzaffer.

Vuran: Perihan Tedü.

Komedi kısmında: «Budalanın kibarlığı» yazan, çeviren, ortaya koyan, oynayan, oynatan, tenkid eden, tekzip eden ve münekkide cevap veren, baş rolde, son rolde, orta rolde, kahkahalar kralı, Vasfi Rıza Zobu.

KÜÇÜK SAHNEDE:

«Elbise ve bilezik teşhiri» Baş rollerde kadın seyirciler, figüran: erkekler.

TAKSİM OPERA BİNASI:

Top oyunu. İnlerle cinler arasında.

EĞLENCE YERLERİ:

Şiir sergisi: Tramvay ve otobüslerde. Bugünkü edebiyatımızda ağız dalaşmaları.

OPERET:

«Al takke ver külâh» Son derecede cinsî terbiyevî bir operet.

Sinema: «Karanlıkta gölgeler» Sessiz sadasız bir film.

ÇIĞIR SAHNE:

«Oğlum Dilligil» üç davetiyeli seyirci ve otuz artist tarafından.

— Yahu seni gördüm de hatırıma geldi, otuz beş liraya olmuş oğunun çekisi!.. (Orhan Emez)

DOĞRU DEĞİL

İstanbulun trafik müdürü Orhan Eyüboğlu, bir hususi araba sahibine ihtar ediyordu:

— Bir ay içinde beş kişiye çarptınız...

Adam tashih etti:

— Hayır efendim. Dört kişiye... Birine iki defa çarptım!

BİR DELİ

Sinir doktoru Profesör İhsan Şükrü, Abdullahefendi lokantasında ecnebi meslekdaşlarına ziyafet veriyordu. Davetliler arasında Valimiz Doktor Fahreddin Kerim de vardı. Yemeğin neş'eli bir dakikasında, karşı masada kafayı tütsüleyen Doğan Nadi, kadehini kaldırarak yerinden doğruldu:

— Geliyorum Baylar, dedi, bu kadar akıl doktoruna bir de deli lâzım!

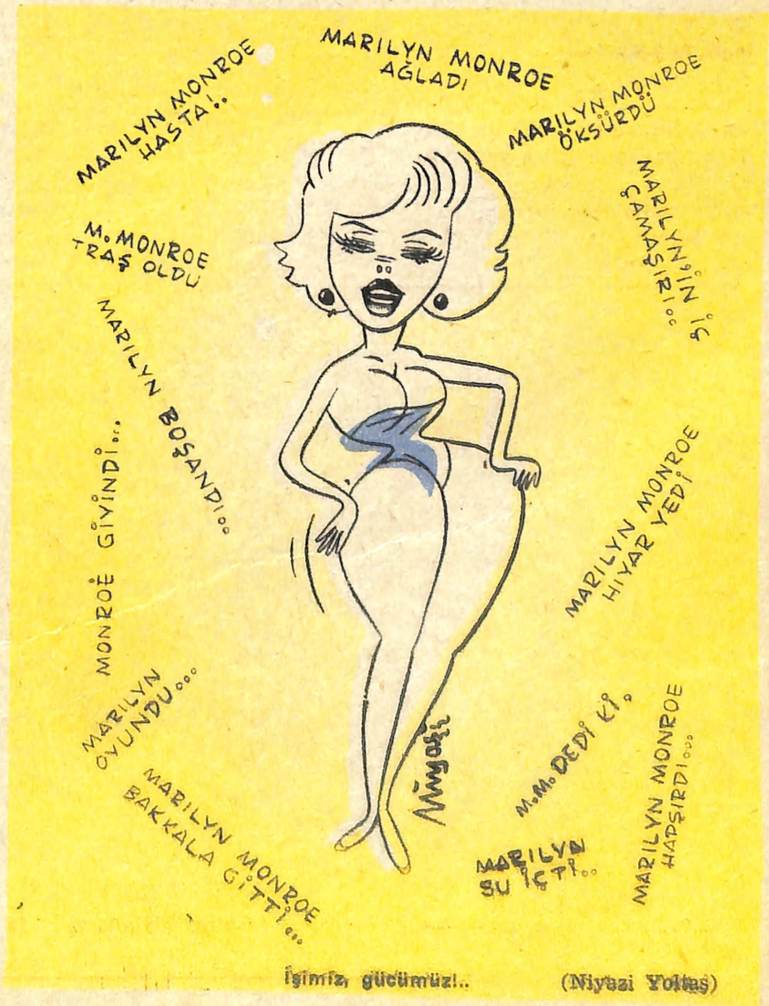

İşimiz, gücümüz!.. (Niyazi Yoltaş)

Gönül Dersleri

★

— 3 —

★

Ders veren: Bir eski ÇAPKIN

★

Çapkınlığın içinde en zavallıları, en acınacak olanları pis çapkınlardır. Pis çapkınlığın hiç bir tehlikesi yoktur. Çünkü, hiç kimse işin farkına varmadan yapılır. Bu bölüme giren çapkınlar, yaşlı erkeklerle yaşlı kadınlardır. Bu pis çapkınlar maalesef çapkınlığın itibarını iki paralık ederler. Bunların çalışma yollarını bir örnekle açıklıyayım. Altmış, yetmiş yaşlarında bir erkek, on sekiz sularında da bir kız. Eğer pis çapkın, genç kızı tanıyorsa, bir «şefkat-i pederâne» ile (!) kıza sarılır, ihtiyarlığından cesaretle, kızı ağuşuna alır (!), yanaklarından öper, gûya bir baba muhabbeti ile orasını, burasını sever, okşar. Çapkınlığın hududunu bundan daha ileri götürmesine de zâten iktidarı yoktur. Ondan sonra:

— Hadi hadi... seni çapkın seni!.. sen ne yezit kızsın!.. Anlat bakayım amcana!... gibi numaralarla, genç kıza gönül işlerine dair sorular sorar. Bunları dinlemekten büyük zevk alırlar, gözleri süzülür, ağızları sulanır, heyecanlanırlar. Bazı, anasının iki gözü kızlar da pis çapkınların bu zavallılıklarının farkına varırlar, inadına pas verirler. Nasıl olsa aldıkları pası gole çevirmelerine imkân yoktur.

Çapkınlık tarihinde isim yapmış, büyük çapta, hiç bir pis zam paraya rastlanmaz.

★

HATIRLATMA

Şarap tüccarı Mehmet Mutuk, gayet kültürlü bir gençtir. Bir gün, komşusuna baktı baktı da:

— Seni ne zaman görsem, bana büyük bir âlimi hatırlatırsın! dedi. Öteki mahçup olmuştu:

— Yapma yahu... dedi, peki, kim bu adam?

— Darwin!

★

YASAK

Ali Muhiddin Hacıbekir, sos yetenin büyücek salonlarından birinde, kendisine bir kare yapmalarını teklif eden arkadaşına:

— Yok, dedi, poker oynamam... Doktor menetti...

Ayni doktorun hastası olan arkadaşı gülümsedi:

— Ya... demek onunla da oy nadın!..

Şehirde «Röntgenci» ismi verilen bir takım kimseler evleri gözetliyorlar. (Gazeteler)

— Ne kızıyorsun yahu, kendini bir röntgenciye göster diyen sen değil misin?!..

(Turhan Selçuk)

Hiç Peşin Vermeden Hiç Taksit Vermeden

Fevkalâde bir arsaya sahip olabilirsiniz.

Son zamanlarda gözlerini kolay kazanç hırsı bürümüş bazı insafsız arsa sahipleri, Belediye hudutları dışındaki arsalarını birer karışlık parçalara bölerek, vatandaşın sağlığına zararlı, dar, berbat, kötü bir gecekondu bile yapılamıyacak yerlere analarının nikâhını istemektedirler.

Halbuki bizim arsalarımız, onlarınkinden çok daha dar, çok daha berbat ve çok daha pahalıdır.

Pek çok sayın halkımızın ve muhterem vatandaşlarımızın kazıklanırlarken gözlerini dört açmaları menfaatleri icabıdır.

Vatandaş! Enayiliği bırak, nasıl olsa bir kazık yiyeceksin, gel bâri bizden ye!

Fevkalâde manzara, harikulâde hava, emsalsiz su, eşsiz çayır... misli görülmemiş ve görülemiyecek kolaylıklar.

Hiç peşin vermeden,

Hiç taksit vermeden.

Parasız arsa dağıtıyoruz.

Bu gece niyet tutup uyuyunuz!

Rüyâ Evleri Kalakulli Şirketi.

Akbaba'nın Lûgati

AĞAÇ: Hiç yerinden kımıldamadığı halde bir kadının veya sarhoş bir erkeğin idare ettiği otomobili görünce, birdenbire karşısına çıkan bir mahlûk.

AŞK: Her babanın miras bıraktığı beddua.

HAYIRSEVER: Fakirlerden gizlice aldığının yalnız faizini kendisine açıkça veren cesur adam.

GÜRÜLTÜ: Medeniyetin akordsuz orkestrası.

NİŞANLILIK: Harpten evvel yapılan keşif hareketi.

HACIAĞA: İstanbula salvarlı gelip donsuz dönen milli turist.

KASAP: İnsanların da hayvanların da düşman olduğu esnaf.

Bir şoför bir âmâyı çiğnedi. (Gazeteler)

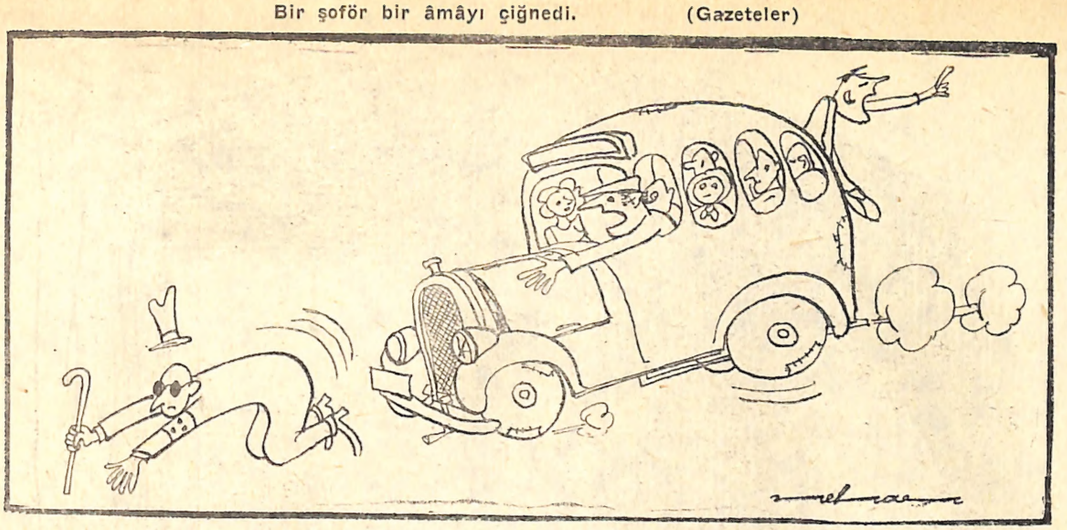

Şoför — Kör müsün be adam!.. (Nehar)

Hikâye

Aktif Metod!

YAZIN Beyoğlu ne kadar tenhadır, İstanbullular bilir. Hem tenha, hem sıcak, hem de berbat bir yerdir. Sokaklar tenha olunca da insanlar daha şöyle bir yüz yüze gelirler. Ben de, bütün dalgınlığıma rağmen, Rıza ile burun buruna gelince, Beyoğlunun ne kadar boşalmış olduğunu anladım.

— Vay Rıza! Dedim. Sen nereden çıktın?

— Gördüğün gibi... Beyoğlunun kaldırımlarında sürtüyorum işte...

— İnsan kuş misali... Yahu sen şimdi Anadolunun en doğu bölgesinde, bir hudut kasabasında olmıyacak mıydın?

— Olacaktım...

— E, peki neden buradasın? Hayır, rica ederim, sözlerimi yanlış anlama! Seni gördüğüme elbet pek memnunum ama...

— Boşuna üzme tatlı canımı... Ne demek istediğini mükemmelen anlıyorum!.. İstifa ettim...

— Allah Allah... Daha yeni gitmiştin biradr...

— Öyleydi...

— Peki neden istifa ettin yani?

— İstanbula naklimi istedim, yapmadılar.

— E, daha yeni gitmiştin. Tabii nakletmezler. Ne demeğe istedin kardeşim?

— Mecbur oldum. Çocuklar son derece geri kalacaklardı...

— Mektep yokmuydu orada?

— Vardı da onun için geri kalacaklardı ya zaten...

— Birader, gel şu kulis'e gidelim. Şimdi tenhadır. Kimse yoktur. Hem iki kadeh bir şey içeriz, hem de anlatırsın... Çünkü bilmece gibi lâf ediyorsun... Mektep var, dioyrsun, çocuklar geri kalacak diyorsun...

Yürüdük, girdik Kulis'e. Rıza anlattı:

— Şu aktif metod yok mu şu aktif metod... İşte ben o yüzden sürünüyorum...

— Allah Allah... Fena mı işte! Çocukların en modern usullerle tahsil ve terbiye göreceklermiş. Daha ne istiyorsun?

Rıza acı acı güldü:

— Dinle bak ne istediğimi! dedi. Emin ol, buna kimse inanmaz. Hikâye uyduruyorum derler. Halbuki yüzde yüz hakikat... Bizim orada tek bir ilk okul var. Tabiî sokak içlerinde mahalle mektepleri, hafız yetiştiren gizli dershaneler var ama, onlar gayri resmî... Devlet mektebi bir tane... Bir gün bizim oğlanı çağırdım. İki ay evveldi galiba... Öğretmenleri de müezzinden bozma bir şey... Nasıl uydurmuşsa uydurmuş, ehliyet imtihanına girmiş ne yapmış bilmem; Anadolunun o uzak köşesine kim gider zaten? Çağırdım çocuğu. «Oğlum, dedim, bugün ne yaptınız okulda bakayım?»

Benimki «Çamlığa gittik baba!» dedi. İçimden adama «afferin doğrusu, müezzin falan ama, bak, herif güzel havaların çocuklara iyi geldiğini tecrübeyle biliyor...» sonra yine sordum:

«Peki, Çam'ıkta ne yaptınız?»

Küçük büyük bir masumiyetle: «Mezar kazdık baba» demez mi? Anlıyamamışım birdenbire: «Çamlıkta ne yaptınız, ne yaptınız?» diye sordum tekrar tekrar «Mezar kazdık baba!» cevabı değişmedi. Soluğu öğretmenin evinde aldım.

«Be adam »dedim, «çocuklara mezar kazdırmaktan başka yapacak işin yok mu senin?»

O günkü gazeteyi gösterdi:

«Patavatya kralı Hazretleri vefat etmiştir. Bugünkü gazetede bu havadis vardı. Ben de çocukları bu hâdiseyle alâkalı bir mevzuda meşgul ettim. Beğenmiyor musunuz bayım! Buna aktif metod derler» dedi. O kadar şaşırmıştım ki, verecek cevap bulamadım ve ters yüzüne geri döndüm... Aradan biraz vakit geçti. Günün birinde oğlan geldi: «Baba, para vereceksin» dedi, «okulda para topluyorlar, ibrik alacağız!» Verdim tabii. Ne olacak? Lâkin ibrik almak için para toplamak bana biraz şüpheli göründü. Bir saat sonra okula gittim. Sınıfa girdiğim zaman, Allah inandırsın seni, ne görsem beğenirsin? İbriği kürsünün üstüne koymuşlar. Hoca çocuklara birer birer nasıl taharetlenir, nasıl abdest alınır, bunu göstermiyor mu? Top ağzından fırlamış gülle gibi sınıfa nasıl düştüğümü hatırlamıyorum. Yalnız avaz avaz bağırmışım: «Be adam, bu da mı aktif metod!» diye. Sanki ona değil de, duvarlara söylüyormuşum gibi, sayın öğretmen hiç oralı değildi. Dudaklarında hafif bir gülümsemeyele bana:

«Elbette efendim. Elimizde emir var. Bu usulü tatbik etmezsek mes'ul oluruz» diye ayni terane ile mukabele etti. Tabiî ertsei gün tası tarağı topladığım gibi doğru İstanbula geldim. Şimdi anladın mı aktif metodun nasıl canıma okuduğunu?

— Hikâyeci —

— Size öyle bir kostüm veriyorum ki bayan, artık ne palto, ne eldiven, ne ayakkabı lâzım!

(Yaşa Gazi)

Pitigrilliden

★ *İspanyol kadınına cazibeli ve hararetli, İngiliz kadınına hayalperest, Alman kadınıan da ev kadını derler. Bence İspanyol kadını Peçeta, İngiliz Sterlin, Amerikan Dolar ve Alman kadını ise Marka benzerler. Dostlarım, bununla bir «Banknot psikolojisi» yaptığımı iddia ederler. Doğru. Dünyada banknotsuz ne olabilir ki?!..*

★ *Aşk, hayatta zarurî bir ihtiyaçtır. Onun için bazı kadınlar kocalarını dahi severler.*

ŞAP ŞEKER

Hayat, iskambil oyununa benzer. Yenilmek istemezseniz, elinizdeki kozu daima saklayınız.

⁂

Evlenmek çiçek aşısı gibidir, her zaman ve herkeste tutmaz.

⁂

Günler uzun gelmiye başlayıncadır ki seneler çabuk geçer.

⁂

Alçak gönüllülük, kabiliyeti yıpranmaktan koruyan bir kılıftır.

⁂

Roman muharrirleri yazılarında daima mutlak arasalar, hayatı olduğu gibi tesvir edemezlerdi!

⁂

Hürriyet, mes'uliyeti artırır. Bunun içindir ki bazı kimseler hürriyetten korkarlar.

⁂

İnsanlar kendi nefislerinde mazur tuttukları kusurları başkalarında da hoş görselerdi, hayat çekilmez bir yük olurdu!

⁂

Hırsızlık etmek, ekseriya namuslu olmaktan güçtür!

⁂

Saadet para ile kaimdir. Onu satın alacak kadar paranız yoksa, nafile saadete yaklaşıp, tadını tatmayınız!

⁂

İyi düşünmemektense, hiç düşünmemek daha iyidir!

⁂

Dostlarımızın, nazarımızdaki en büyük meziyetleri bizimle alâkadar olmalarıdır.

⁂

Her erkek muvaffakiyetlerile öğünmez, lâkin her kadın hezimetlerini anlatmaktan zevk alır.

Babahindi

Tahliyeden sonra:

— Yatıp kalktığımız kaldırımın biraz daha temiz tutulması için, cemiyetimiz namına belediyeden bir ricada bulunabilir misiniz?

(Erol Yağcıoğlu)

Şimşir Tarak

Çıktı poyraz yelleri esiyor, meltem, lodos,
Sonbahara eriştik çoktan geçti ağustos.
Soğuk daha şimdiden her yere vuruyor tos,
Başladı şurda, burad kömür hakkında fiskos;
Herkeste bir düşünce, herkeste ayrı merak,
Nerden aklıma geldi: «Kel başa şimşir tarak».

★

Çevremizi kapladı bahri muhiti çamur,
Ne lâstiğimiz yeni, ne de kürkümüz samur.
Camlarda hal koymamış kâğıt yamayla hamur,
Bu dekorla hoş kaçar «Titanik», «Ön pö damur»
Aşk ile, hulûs ile tekrar edelim bırak:
Ne kadar da yaraşmış «Kel başa şimşir tarak».

★

Ne reisim, ne âza zengince bir kurumda,
Elin ne beş keçisi, ne malı umurumda,
Gerçi bazan dostları görüp şanlı durumda,
Diyorum: neye onlar gökte, ben uçurumda?
Her şeyde vardır elbet bir başlangıç, bir durak,
Adam sen de aldırma «Kel başa şimşir tarak».

★

İşlerin de oluyor bâzan meşruu, piçi,
İnsan kavun değil ki bilesin nasıl içi?
Çengelde kıvırcıktır, ama ecdadı keçi!
Ben kimseden bir yardım beklemiyorum gerçi;
Lâkin âlem yaşıyor benden medet umarak.
Oysaki böyle bir şey «Kel başa şimşir tarak».

★

Dilenci beğenmemiş eğri diye hıyarı,
Ne yapsın bombozuksa bir insanın ayarı?
Başlanan hiç bir işi bırakmamalı yarı,
Deve güdülmüyorsa terk etmeli diyarı!
Âşıka Bağdat yakın, tenbele evi ırak,
Siz olun da demeyin: «Kel başa şimşir tarak».

★

Bobstil, sürrealist, her sanat kübiklendi,
Bu garabet selinde çok kimse sürüklendi,
Hödükler akıllandı, zekiler hödüklendi,
Bu işin günahını bilmem kimler yüklendi?
Usta böyle olursa ne halt eylesin çırak?
Bu sözün tam yeridir: «Kel başa şimşir tarak».

★

İnsana da gerektir iskele, çıma derler,
Bâzı yaman avcılar tavşana kaçma derler,
Kötüyü söyletme hiç, kutuyu açma derler.
(Kutlu), yetişir artık sonra ne saçma derler.
O zaman sen de deki onlara bağırarak:
«Hepinizin başına yaraşmış şimşir tarak!..»

KUTLU

AKBABA'NIN MİZAHÎ YAZI MÜSABAKASI: 2

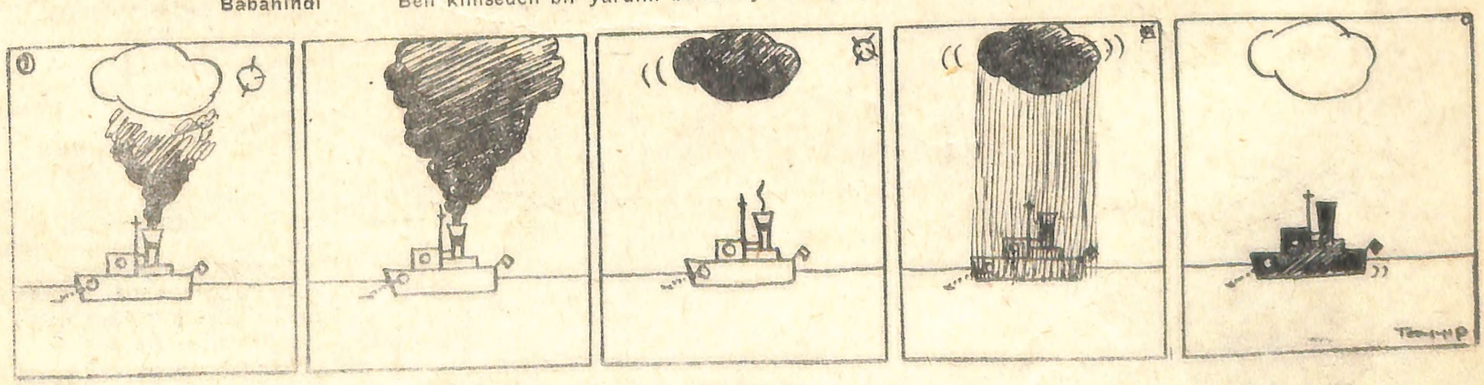

YAZISIZ!

(Tayyıp)

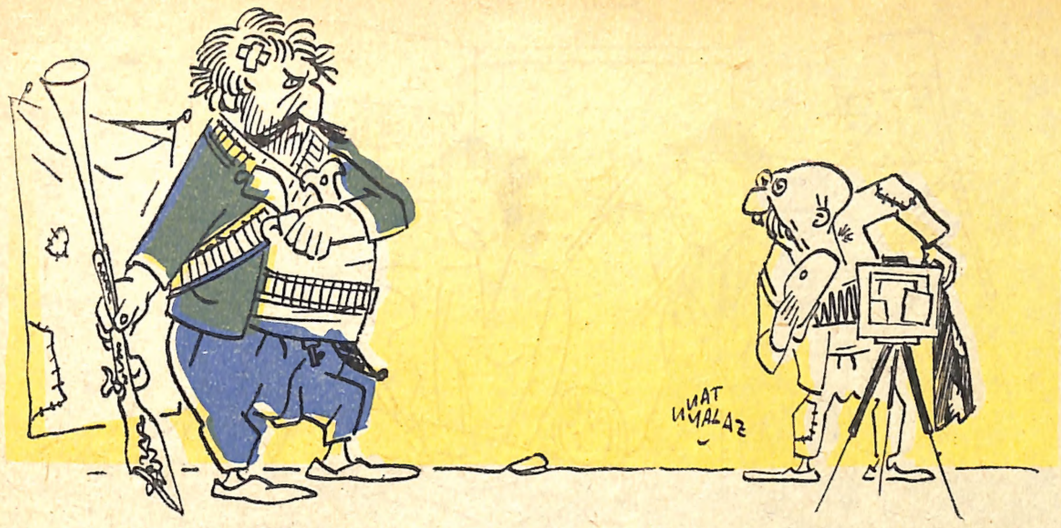

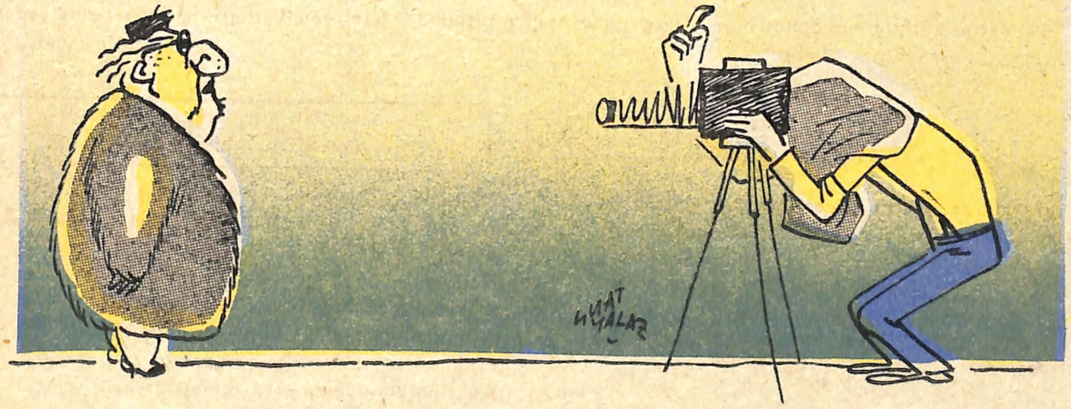

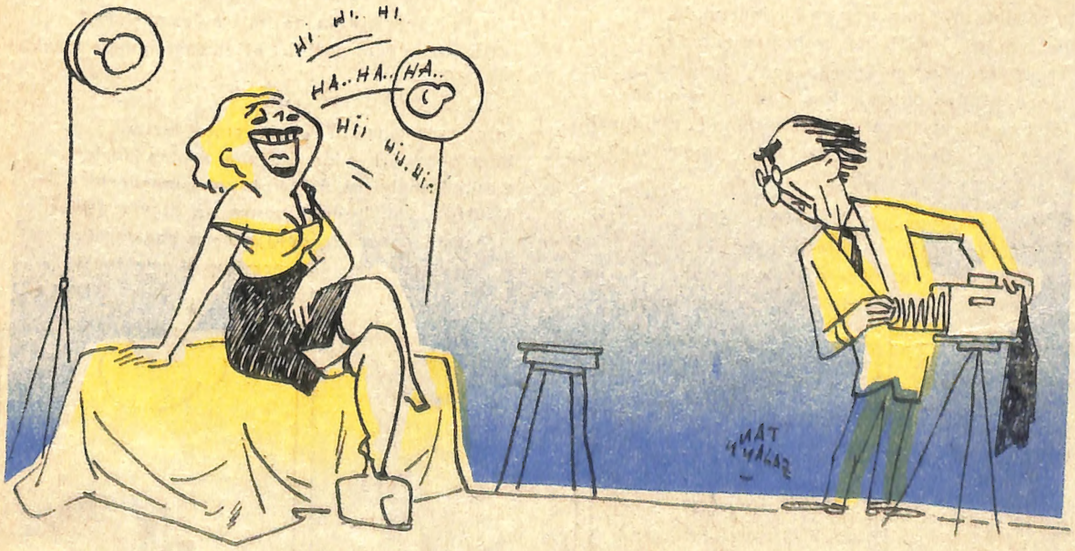

— Biraz gülümser misiniz!...

(Suat Yalaz)

Bir Kadının Romanı

BABASI, annesini kaçırarak evlenmişti. O doğduktan kısa zaman sonra, karı - koca geçinemediler, kadın çocuğunu alıp kaçtı. Aradan çok geçmedi, kadının evde bulunmadığı bir saatte, bu sefer de babası kaçırdı.

Dört yaşında idi. Bir akşamüstü sokakta oynarken annesi kaçırıp tekrar evine getirdi. Bir anası, bir babası kaçıra kaçıra sekiz yaşına gelmişti. Okula verdiler. Hoşlanmadığı için okuldan kaçıyordu. İlk okulu zar zor bitirince bir işe koydular. İşten de kaçtı. On beş yaşında bir delikanlı ile İstanbula kaçtı.

Polis yakaladı, annesine teslim etti. İkinci defa kaçıran başka bir gençle nişanlandı. Fakat nişan günü evvelce seviştiği bir erkek tarafından kaçırıldı. Bu seyyar hayatına bir son vermek isteyen annesi kızını bir an evvel baş-göz etmeğe karar verdi. Kaçıran adamla evlendirdi. Ne yazık ki düğün gecesi eskidenberi gözü olan biri, genç kızı atla kaçırdı. Damad peşlerine düştü. Karısını zorbaların elinden kaçırmağa muvaffak oldu. Evliliklerinin üstünden bir hafta geçmeden, genç kadın evini terk etti, başka bir erkeğe kaçtı.

Bir gece dolmuşla evine gelirken, şoförle yolcular bir olup kadını Hürriyet tepesine kaçırdılar. Orada eğlenen daha kalabalık başka bir gurup, onu, ilk kaçıranların elinden zorla kaçırıp, dağa kaldırdılar. Jandarmalar arkalarına düştü. Ertesi günü, zorbaları yakalayan jandarmaların bu sefer kadını kaçırdıkları öğrenildi. Jandarmalar, bir hafta sonra, başka jandarmalar tarafından dağda tutuldu. Fakat kadın yoktu.

— Kadın nerde?

Diye sordukları zaman:

— Ayı kaçırdı!

Dediler.

Artık kadın kurtulmuştu.

★

GALİBA

Daktilo içeri girdi:

— Galiba hanımınız telefon ediyor... dedi. Patron sordu:

— Galiba'sı ne oluyor?

— Öyle tahmin ediyorum da efendim, dedi daktilo. Sersem herif, sen misin? diye söze başladı...

Altın ikramiyeleri yasağından sonra: Yeni Banka İkramiyeleri!

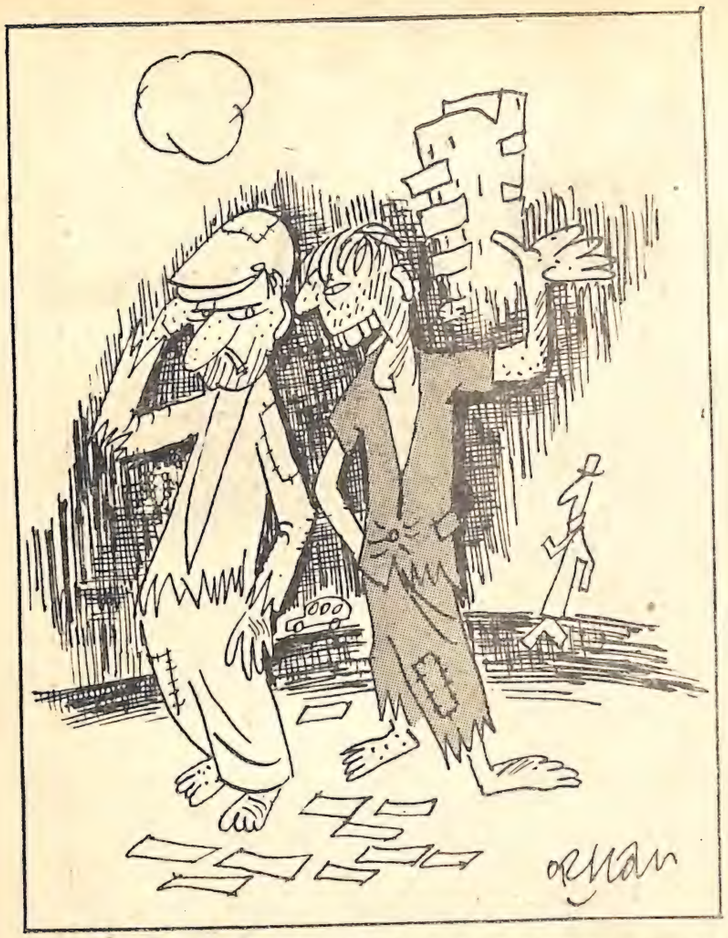

— Zengin olmak istemem abiy. Otomobilim olur, çalarlar.. karım olur ayartırlar...

— Daha fenası var be: iskarpinin olur, ayağını, kravatın olur, gırtlağını sıkar!

(Orhan Enez)

Dr. Fahri Celâl

Şehir Tiyatrosunda diksiyon tedavisine başlamıştır. Kekemelerin temsillerden sonra müracaatları.

NOT: Hali vakti yerinde olmayan fakir sahne san'atkârlarının, Behzat Butak veya Bedia Muvahhit'ten züğürtlük diploması almaları irica olunur.

Futbol maçları gece yapılacak. (Gazeteler)

Antrenör — Artık takımda yerin yok boncuk!..

(Metin Gökçe)

FRANSIZ MİZAHINDAN

Büyük Sanatkâr

Jeanine Leroy, Quartier Latin'i bilhassa tercih ediyordu. Apartmanını o civarda tutmakla istifadesi bilhassa şundaydı: önce, kendisini pek herkes tanımıyordu, çünkü bütün o Saint-Michel bulvarına açılan sokaklardaki oteller, pansiyonlar, apartmanlar, bütün yaz ve tekmil kış, yani senenin tamamınca hep yabancılarla dolup taşardı. Gerçi bunların içinde kesesi şişkin olanlar fazla sık değildi. Ama ne de olsa, Paris'te tahsil edecek, yahut Paris'i uzunca bir zaman gezip görecek kimseler, sanata meraklı genç ve ortayaşlı yabancılar olduğundan, Jeanine'in geçimi kolaylaşmış bulunuyordu.

Ne yapardı Jeanine Leroy? Paris'te yaşamanın doksan bin çeşit metodu olsa, muhakkak bu genç kız, şeytanî zekâsiyle doksan bin birincisini bulur çıkarırdı. Bir kere çok güzeldi. Güzel olduğu için de, gri sandre saçları, nar gibi dudaklariyle erkek avlamaktan kolay bir şey yoktu onun için. Lâkin Jeanine, sadece bunu ne yapsındı? Hem bilir siniz, Paris'te erkek fazla bir şey ifade etmez. Kolay elde edilen okadar çok genç ve güzel kız vardır ki... Madmazel Leroy'a asıl lâzım olan, kısa zamanda bol para yapmaktı. Bunun da en son çaresini bulmuştu. Atomun parçalanması kadar basit, lâkin akla en son gelen bir çare... Ayda bir, hattâ iki haftada bir, Jeanine şahsiyet değiştiriyordu.

Biliyorum. Şimdi gözleriniz açıldı. Hem faltaşı gibi açıldı. Bunun bir ruh hastalığı olduğunu, hem de insanın iradesi dahilinde bulunmadığını söyliyeceksiniz. Siz bir de güzel Jeanine'e sorun onu... Onun şahsiyet değiştirişindeki kolaylık ve kesinlik, kabine değişikliklerinde bile yoktur. Ne yapar? Sadece sanat dergilerini gözden geçirir. Meselâ o haftalarda en çok adı geçen genç ressam Raymonde Aynard mı? Jeanine derhal onun eserlerinden bir kaçını meteliksiz ressamlara yok bahasına kopye ettirir. Bir de bakarsınız, zengin bir Afrikalı ile Modern Sanat müzesine gelmiş. Orada Aynard'ın tablosunu gösterir:

— Beğendin mi şekerim bunu? Tam üç ayda yaptım... der.

Zengin Afrikalı, o mücerret çizgilerle renklerden ibaret acaip şeye hayretle bakar, katalogda imzayı bulur. Demek tesadüfen tanıştığı, bu meşhur sanat kârdır ha? Hayretini gizlemeğe çalışarak:

— Harikulâde... diye kekeler...

Ertesi gün, tablo, Afrikalının oteline gönderilmiştir. Küçük bir de tezkere:

«Şekerim, eserimi beğendiğine pek memnun oldum. Sevincimi sana bir sürprizle bildirmek istedim. Düşündüm ki, memleketine dönünce, odana Paristen az çok değerli bir sanat eseri asmak istiyeceksin. Bu hükmü veren tabii ben değilim. Bu hafta ART dergisini elbet okudun. Senin gibi sanat âşıkı bir insan, R. Cogniat'nın, B. Dorival'in hükümlerine itibar edecektir tabii. Eserimi sergiden geri aldım. Çünkü oradan satın almağa kalksan, komiteye yirmi bin frank ödemek zorunda kalacaksın. Halbuki ben sana onbeş bin franga bırakıyorum. Çeki kendin getirirsen, hem bu mesut hâdiseyi kutlamak fırsatını bana vermiş olursun, hem de, beraber biraz eğleniriz... Akşama bekliyorum.

R. Aynard»

Zengin turist düşünür: Onbeş bin frank fazla birşey değil. Çeki yazar. Ondan sonra, ne olur

Satıcı kız — Size bundan başka gösterecek malım kalmadı artık!..

— Fransız —

— Koca bir yaz geçirdin, bir koca bulamadın...
— Bikini mayo ile koca bulunur mu anne?..

— İtalyan —

— Çıkar paraları... Yoksa senin beynini patlatırız!
— Patlatamazsınız... Bana herkes «Sen beyinsiz herifin birisin» diyorlar!

— Fransız —

Bir Teklif

Salamonun, Mişon isminde bir sarrafa üç yüz lira borcu vardı. Vadesi geldiği halde bu parayı ödiyemiyordu. Mişon ona dedi ki:

— Bezin akrabadan elli beş yaşında bir kari var. Azacik topal, bir yözü da kördür. Onu ilân evlenirsan sana çok para yetirir, borcunu udersin, olmaz mi?

Salamon derhal şöyle cevap verdi:

— Kariyi sen al da, üç yüz liranın üst tarafini pay edelim. Ne dersin?!

ne olmaz diye ART dergisini al dırıp bakar. Sahiden de o hafta, R. Cogniat ve B. Dorival gibi iki meşhur tenkitçi, makalelerinde Aynard'ın adını zikre diyorlar... Demek, tanıştığı, o büyük sanatkârdır. Ne kadar genç ne kadar güzelmiş meğer.

İşte hâdise hemen daima böyle cereyan eder. Jeanine, sanat hareketlerini, bu sebeple yakından takip etmek mecburiyetini duyar.

O gün Chez Dupont'da kahvesini içerken yanına esmer, yakışıklı bir adam geldi; başka yer olmadığından, müsaade isteyip oturdu. Az sonra ahbap olmuşlardı. Adam resimden bahsediyordu. Jeanine:

— A, dedi, ben de resim yaparım. Hattâ en son sergide bir eserim de var. Görmek ister miydiniz?

— Memnuniyetle... İsminiz nedir?

— Söylemem. Tablonun altın da kendiniz okuyun...

Güle oynaya kalktılar. Quai Voltaire'de bir galeriye girdiler. Jeanine:

— İşte... dedi.

Duvarda, kırmızılı siyahlı, kocaman bir kompozisyon asılıydı. Yeni ahpabı eğildi, imzayı okumağa çalıştı. Sonra hayretle:

— Demek De Soto sizsiniz... dedi.

— Beğenmediniz mi?

— Bilâkis, çok beğendim. Ama ben sizi otomobil markası zannederdim.

Jeanine güldü:

— Amerikada olsak evet. Ama buraya De Soto ancak ressam olarak girebilir...

Ertesi gün Jeanine'in yeni sevgilisi, bir gün evvel gördüğü tablonun kopyesiyle bir mektup aldı:

«Adını vermiyen sevgilim,

Eserimi beğendiğinize memnun oldum. Size bir sürpsiz olsun diye galeriden geri çektim. Gönderiyorum. Böylelikle size beş bin frank da kazandıracağım. Çünkü galeriden alsaydınız yirmi bin verecektiniz halbu ki ben... ilh. ilh.»

Akşama doğru Jeanine de bir mektup aldı:

«Adını bilmediğim sevgilim,

Eserime karşı biçtiğiniz değer, göğsümü iftiharla kabarttı. Gönderdiğiniz kopye de fena değil. Lâkin ben size aslını 5 bin franga verebilirdim. Bir daha tabloların altındaki imzalara bakarken bunların kadın mı, erkek mi olduğuna daha dikkat edin. Sevgilerimle...

De Soto»

— *Gilbert Gil* —

MÜSABAKAMIZA GELEN KARİKATÜRLER: 5

— Rica ederim biraz uzak durun bayan, sırtımı değecekseniz..

(Veli)

Evlenmemiş Dillenmemiş!

NASIL evlendiğini samimiyetle anlatabilecek kaç erkek bulursunuz? Çünkü evlenmeler, anlatılamıyacak kadar karışık, gizli kaçaklı işlerdir. Ama ben size, nasıl evlendiğimi olduğu gibi anlatacağım, hiç bir şey saklamadan. Benim nasıl evlendiğimi merak edip etmediğinizi hiç sormuyorum. Bir yazarın, yazdıkları konuları okuyucuların beğenip beğenmedikleri umurunda değildir. Çünkü biz yazarlar paramızı, okuyuculardan değil, gazete sahiplerinden alırız. Bütün mesele, yazılarımızı, parayı verecek zatın beğenmesidir.

Güzel bir kızla sevişiyordum. Delişmen, hoppa, havayi, hercai bir kızdı. Aşk üstünde son derecede cömertti. «Evlenelim!» diye beni sıkıştırıp duruyordu. İki sene atlattım. Sonunda:

— Yavrum, hayatım! dedim, sözlerime sakın darılma!. Seni incitmek istemem. Ama sana bazı hakikatleri de söylemeğe artık mecburum. Ben seninle evlenemem. Çünkü.....

O hoppa kızın gözlerinden ilk defa yaşlar boşandı:

— Biliyorum, sen beni hafif bir kız diye alıyorsun... Siz erkekler hep böylesinizdir. Ağır bir kız diye aldıklarınızın da, sizinle evlenmeden evvel, başkalariyle ne hafiflikler yaptıklarını düşünmezsiniz. Kazıklanmak daima hoşunuza gider.

— Nonoşum böyle söyleme!.. Ben seninle otobüste tanıştım. Düşün rica ederim, otobüsle tanışılan... Sonra efendim, seni tanıdığım gün, sinema locasına götürdüm, biraz insaf et!.. İkinci günü, seninle plâja gitmedik mi?.. Aile kabinesine girmedik mi? Üçüncü günü sen benim gansiyo-numda kalmadın mı?.. Elini vicdanına koy... Bunları yüzüne karşı söylüyorum diye, nezaketsizim diye, kabayım diye darılma!.. Tanıştığımızın üçüncü ayında, sana bir doktorun ufak bir ameliyat yapması lâzım gelmedi mi?..

Güzel sevgilim başını önüne eğdi:

— Evet, dedi, karılarının başlarına bu çeşit, yahut buna benzer olayların geldiğini kocalardan başka herkes bilir.

Bu sözüne çok kızdım:

— Dürüst, söz gelmemiş, göz değmemiş bir karım olmalıdır, dedim.

Birbirimizi bir daha görmemek üzere ayrıldık. O günlerde evden evlenmem için israr ediyorlardı. Annem bulduğu kızlardan biri için:

— Melek gibi kız, diyordu bundan daha iyisini bulamayız.

Babam:

— Hayatında hiç flörtü yok, namusu mücessem! dedi.

Bütün akraba, kızı medhede ede bitiremiyordu. Tam aradığım gibi bir kız. Bütün aile hep beraber, bir gece kızların evine gûya misafirliğe gittik. Hoş beşten sonra, herkes bir bahane ile salone geçti. Beni kızın babasile baş-başa bıraktılar. Efendiden bir adam.

— Oğlum, dedi, sizinle karşılıklı, gayet açık konuşalım. Henüz kızımı görmediniz, ama her şeyden evvel size şunu söyliyeyim ki, ben kızımı bir çiçek gibi yetiştirdim. Kendi kızım diye söylemiyorum, hiç kimse üzerine toz konduramaz. Madonna gibi, saf, temiz bir kızdır. Şimdiki zamanda böyle kızların maalesef kadri bilinmiyor.

— Pek haklısınız Beyefendi! diye tasdik ettim.

Çaçaron, kıskanç sevgilimden çok çekmiştim. Ben de tam böyle uslu, kendi halinde, hanım hanımcık, bir kız arıyordum. O sırada içeriye giren annesi de lâfa karıştı:

— Kızımın hayatında ilk erkek siz olacaksınız. Öyle şimdikiler gibi sokak bilmez, gezmetozma bilmez. Onun için, sizin de kızımla uzun zaman gezip tozmanıza, arkadaşlık etmenize müsaade edemem. Dünya hali... Bu yaşa gelene kadar dizimin dibinden ayırmadım. Bakar, görürsün, beğenirsen evlenirsin...

Ne kadar memnun oldum, anlatamam... Biraz sonra salondakiler odaya geldiler. Ben merak içinde, bu masum genç kızı bekliyordum. Müstakbel zevcem elinde kahve tepsisi ile içeri girince, ağzım açık kaldı. Bu benim, hoppa, cömerd, şuh, hafif olduğu için terkettiğim genç kızdı. O da beni görünce şaşırdı. Acıyarak zavallı ana babanın yüzlerine baktım, bizim eve gelince annem:

— Bak, dedi, komşu Pakize hanımın kızı Macide vardı ya... Hepimiz, bütün mahalle o kıza toz kondurmazdık. Üç gün eve uğramamış. Polise haber vermişler. Meğer kız randevu evinde tutulmuş, şimdi hastanede imiş. Anası tentürdiyot içti, babası da çılgın gibi... Allah insanı kötü süt emmişlerden korusun.

Sonra babam sordu:

— Nasıl bulduk kızı?. Meryem kadar saf... melek gibi kız...

— Ben de sizin gibi düşünüyorum, dedim.

Ve güvenemediğim için vaktile

Şakalar

Papağan — Allo... Kocam gitti, gel sevgilim... (Orhan Enez)

terkettiğim kızla evlendim. Hiç olmazsa malın kalitesini biliyordum. Nasıl olsa kazıklanmak mukadder olduğuna göre, bile bile kazıklanmayı tercih ettim.

İşte evliliğimin hikâyesi sevgili okuyucularım. Şimdi eski karım, yine kahve tepsisi elinde misafirlere çıkıyor. Anası babası:

— Namussuz, rezil bir herife düştü, zavallı masum yavrumuz, üç ay zor dayandı, ayrıldı... Öyle başka kızlare benzemez, ellenmemiş, dillenmemiştir, diyorlar, reklâmcılık yapıyorlar. **Ateş - Sin**

NÜKTE

Cemil Cahit Cem, bir arkadaşını Mükerrem Sarol'a takdim ederken, nükte yapmak istedi.

— Haline bakmayın, göründüğü kadar budala değildir...

Arkadaşı hemen taşı gediğine koydu:

— Cahitle aramızdaki fark da budur zaten efendmi!

NİHAYET

Güzin Kara, «Kulis» te yeni evlenmiş bir arkadaşından hararetle bahsediyordu:

— Nihayet, şekerim, istediği adamla evlendi kâfir...

«Kulis» in patronu bu esmer güzeli Galip, bıyık altından gülüdü:

— Ondan birşey çıkmaz ki... Hüner, başkasının istediği erkekle evlenmekte...

MAZERET

Bekir Sıtkı Kunt, sade hikâyeci, hâkimdir de yani yargıç. Geçen gün karşısına getirilen bir sanığa sordu:

— İki kişinin birer iskemle kapıp birbirlerine girdiğini görmüşsünüz de neden müdahale etmediniz?

Tanıkken sanık olan adam sakin sakin cevap verdi:

— Üçüncü bir iskemle yoktu, hâkim bey...

Küçük İlânlar

★ FIRSATTAN İSTİFADE: Yeni mevsim dolayısiyle müessesemiz müşterilerine yüzde elli tenzilât yapmağa karar vermiştir. «Öl de kurtul» cenaze levazımatı mağazası sahibi Mahmut Mezarcı.

★ SATILIK: Taksimde, muazzam, 4 katlı, üçer odalı apartımanın, gürültüye dayanamadığım ve çöpçü uğramadığı için satmak mecburiyetindeyim.

Mür: Taksim Taksi durağı Ali

★ Bekâr bir erkek, bir kişiden mürekkep güzel ve genç bir aile yanında pansiyon _ arıyor - Tel: 31131111.

★ Doğuracağım çocuklarıma meme verecek bir sütanne ve mürebbiye arıyorum. Tel: 00000

★ Kaza kurşunu ile öldüm. Hükmü yoktur. Merhum Osman

İŞ ARAYANLAR

★ Barlarda çalışacak Amerikan bahriyelilerinden İngilizcesini ilerletmiş bir genç kız üç ayda su gibi İngilizce öğretir. Su gibi. Tel: Çift sıfır altmış dokuz tek.

TEŞEKKÜR

Oğlumuz Özcan Canlı'nın ağır hastalığını teşhis ederek, muhakkak bir ölümden kurtaran Dr. Ali Canlı'ya sonsuz minnettarlığımızı ve teşekkürlerimizi bildiririz.

Babası
Dr. Ali Canlı

Adres: Beyoğlu, Ahaman sokak No. 3

TEKZİP

Ahretten aldığımız «müteveffa Ali Cengiz» imzalı bir mektupta şöyle denilmektedir:

«Ölüm haberini yazan günlük gazetelerde akrabam diye adı geçenlerle hiç bir ilişiğim yoktur. Hakkımda iftira ve neşren hakaret dâvası açacağımı bildirir, bu tekzibin yayınlanmasını rica ederim.

Merhum Ali Cengiz

Gaibe İhtar

Bir haftadanberi gaip durumda bulunan İstanbul Vilâyetinin Eminönü kazasından 1915 doğumlu Osman oğlu Sadık, bu ilânın neşri tarihinden itibaren bir hafta içinde mensup olduğu aile ocağına dönmediği veya karısına teslim olmadığı takdirde mes'ut yuvasındaki yerinin kaybedileceği ilân olunur.

Âmiri mutlak karısı

Hanım — Kocamı daktilosiyle yakaladım..
Hizmetçi — İnanmam, Beni kıskandırmak için söylüyorsunuz!..

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

HER SABAH ERKENDEN DAİREYE GİDİYORDUM SAAT 9 DA KAPICILAR, HADEMELER GELMEYE BAŞLARDI.

88

89

BENİM ŞAŞKIN BAKIŞLARIM ARASINDA SAAT 10. A DOĞRU KÜÇÜK MEMURLAR SÖKÜN EDERLERDİ.

SAAT 11 DE GÜZEL DAKTİLO KIZLAR AĞIR AKSAK, KIRITA KIRITA BOY GÖSTERİRLERDİ...

90

91

SAAT 12 YE ÇEYREK KALA SAYIN MÜDÜR BÜYÜK BİR VAZİFEŞİNASLIKLA BAŞKA YERDE İŞİ ÇIKMAZSA DAİREYE GELİRDİ...

YÜRRÜ ASLAN!

NERELERDE KALDIN EY SERVİ NAZIM!

AÇIN KAPILARI ASLAN GELİYOR!

92

MÜDÜR GÖBEĞİNİ SALLAYA SALLAYA GÖRÜNDÜ MÜ BİZ EVRAK SAHİPLERİ DÜĞÜN BAYRAM EDERDİK..

MİM UYKUSUZ

(Arkası var)

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan :
İllallah şerrinden

— Buranın sahibi kim? diye sordum.

— Halil Beyi mi soruyorsun? dedi.

— Sahibi kimse, işte onunla konuşacağım.

— Buranın sahibini tanımayan da var mı? Meşhur Kürd Halil...

— Nerede kendisi?.

— Akşama altıda gelir.

Oradan eve gittim. İnsan kadın olunca geçim derdi kalmıyordu. Giyim kuşam, üst baş derdi kalmamıştı. Erkek olanların ne kadar enayi olduklarını artık iyice anlamıştım. Eğer bir de şarkı söylemeğe başlarsam, bir apartıman yapar, Huriciğimi de bulur, onunla ömrümüzün sonuna kadar bir yastıkta emekliye ayrılırdık.

Akşam altıya kadar evde dinlendim. Ne ise, erkekten dönme karı olduğumdan cildim fazlaca münbit olduğu için olacak, kıllar çabucak uzayıveriyordu. Münasip şekilde fazla kılları aldım, kaşlarımı cımbızla inceltttim. Yüzüme evvelâ bir astar, üstüne de bana pek yakışan verem sarısı pudra sürdüm. Bu makyajla, filmlerdeki esrarengiz kadınlara dönüyordum. Nezle göğsüne inmiş gibi boğuk, kısık sesli, yanakları avurtlarına yapışmış, soluk benizli kadınlar, ne kadar aptal olurlarsa olsunlar, erkeklerin gözünde mânalı kadındırlar. Ben de mümkün olduğu kadar mânalı olmağa çalıştım. Çalgılı bahçeye gittim. Garsonlar, hazırlıkla uğraşıyorlar, masaları tertipliyorlardı. Eski mahalle bekçileri kılığında pala bıyıklı, altmış yaşlarında kadar iri kıyım bir adam da ortada dolaşıyordu. Adam yanıma geldi:

— Bu sahatta ni arirsen babo? diye sordu.

— Halil Beyi görmek istiyorum.

— Hellil Begi mi? Hellil Begi nideceksin?

— Yiyeceğim.

— Vıy bubasının canına!. Uy bubaam! yiyeceksin beni?..

— Ayol Halil Bey nâpılır? Bişiiler konuşiciim işte!..

— Ne ki gonuşacahsın, gonu şah.

— Sen ne odun herifsin be... Ben sana Halil Beyi soruyorum. Sennen ben ne konuşiim?

— Gurban! Ne gızirsin? Heni diyirsin ki, efendime deyim, Halil Begi istiyrem, heni de bağa gızirsen... Doğru değil mi? De ki değil, amennâ değil...

— Kime deyisin?

— Sana!...

— Ahan bağa mı deyisin? Ula Türkçeyi ben bilmirim de sen

— Sen Türkçe anlamaz mısın?

— Ağzını topla, yoksa o ağzını yırtar, faraşa çeviririm.

— Soyha çıksın senin kibi garıya. Hele bir dur, seni şincik pulise virem de gor.

Fena halde kızdım. Tepem attı. Erkekliğim üstüme geldi:

— Hastir ordan!... diye bağırdım.

O da avazı çıktığı kadar garsonlara bağırdı:

— Ula Hesso!... Ula İrbaham!... Alooo$!... Miroo... Hele gelin de bahah şu garının zoru ne ki?

Garsonlar, hepsi birden üşüştüler. Yaşlı bir ermeni garson bana döndü:

— Ne isteoorsun? Kimin evini soroorsun?

— Halil Beyi soruyorum. Şu herif bana etmediğini komadı.

Ermeni garson güldü:

— Ne kıyak iştir be!... Elin herifinin suratına karşı herif deoor be... Halil Beynen surat be suratsın, haylen bana soroor sun?

— Ay, Halil Bey dedikleri bu mu?

— Hee... Ta kendisi.

Bu sefer Halil Bey söylendi:

— Ne belledin?... Begenmedin mi? Zabahberi, söylirem söylirem, agnatamirem...

Ermeni garson:

— Bir suval ider isem hayretlik getirmezsin. Sıfatından aristogratik bir durum akoor... Acep akşam için entim bir masa angaje edeoorsun?

Ben, yaptığım gaftan fena halde bozulmuştum. Halil Beye döndüm:

— Çok affedersiniz, dedim. Sizi böyle görünce Halil Beye benzetemedim.

— Doğru... Sen de effedersin...

Garsonlar etrafımızdan çekildiler:

— Söyle bahah, ni istiysen?

— Burda mı konuşalım ?

— Ya nirde gonuşah? Nire gideciyik ki?...

— Efendim ben alaturka şarkı okurum. Eğer ihtiyacınız var sa...

— Garı gısmısına adamın ehtiyacı olma mı ki... Ohu bahah bi yol da diğniyek... Hele çıh sahneye, bi puruva et bahah!...

Sahneye çıktım.

— Ne istersiniz? Ne söyliyeyim? diye sordum.

— Mahberi biliy misin?

— Bilirim.

— Di heydi ohu!

Başladım Makberi okumağa...

Her yeeeer karanlıuuk...
Pür nuuuuuur o mevkiii...
Mağrip mi yoksaaaaaa...
Makber mi Ya Râââââââpp!...

— Yiter, yiter!... Ahan buba angace ittim gitti.

Sevinçle sahneden indim.

— Beğendiniz mi?

Dedim.

— Çoh begendim. Gösgüne gader cıbıl bir iresmini, fötegrafini çıhart... Gazatalara ilân virek, diyek ki billir sesli ohuyucu... Efendime diyem... Adın neyidi?

— Aah... Olmir... Senin adını değiştirek...

Bir çok kadın isimleri saymağa başladı:

— Gullizer, Mehlike, Eyten, hah... Buldum. Senin adı Eyten olsun... Soyadı Balses... huh... Eyi mi?

— Eyi...

Hemen gazinodan ayrıldım. doğru eve geldim. Evvelce çektirdiğim bikinili, bikinisiz bir sürü resmim vardı. Onları ayırdım. Gazinoya gitmeden evvel, biraz kendimi dinledim.

Kadın olduğumdanberi, her günüm bir yerde geçiyor, hareketli bir hayat yaşıyordum. İşin asıl fenası günden güne de kadınlığa alışıyordum. Aylar geçtiği halde sevgili Huriyemi bir türlü bulamıyordum. Gazetelerde meşhur okuyucu Ayten Balses diye adımı okuyup, resmimi görünce, belki beni dinlemek için gazinoya gelirdi.

Ben öyle gece hayatını seven insanlardan değilim. Bütün maksadım, tekrar mes'ut aile yuvama kavuşmaktı. Karımla veya bundan sonra kocamla evde kavga etmeği dır dır etmeği, gezmelere tozmalara daima tercih etmişimdir.

Postacı, kapının altından bir sürü mektup bırakmış. Kadın olduğumdanberi bir çok aşk mektubu, evlenme teklifleri almıştım. Bu mektuplar da onlardan olacaktı. Hiç birini açmadım.

Akşam üzeri bir taksiye atlayıp gazinoya gittim. Halil Bey heyecanla beni bekliyordu:

— Gozelim, nirde galdın? iresimlerini getirdin mi?

— Getirdim.

Dedim, bütün fotoğraflarımı verdim.

Resimlere bakarken gözleri şaşılamıştı.

— Bu gece çıhacaksın... üç şarhı ohursun!..

Dedi.

Hava kararmıştı. Beni gazinonun üstündeki odasına çıkardı.

— Garı gısmısı mahçip olur... Bir iki atah ki, gendine gelesin, dedi.

(Devamı var)

T. C.

Ziraat Bankası

Tasarruf hesapları 1954 ikramiye miktarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Evler, apartman daireleri, traktörler ve ayrıca dolgun para ikramiyeleri bulunmaktadır. İştirak şartlarını öğrenmek için 460 Şube ve Ajansımız emrinize âmâdedir.

Dünya Karikatürleri

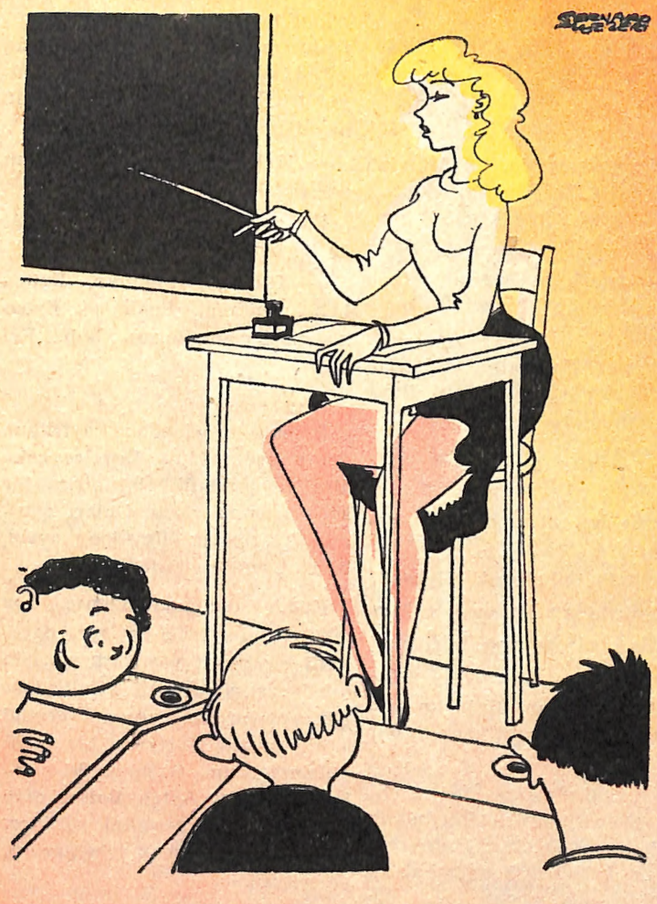

— Yeni öğretmeni nasıl buldun?.
— Eskisinden daha iyi gösteriyor!..

(Fransız)

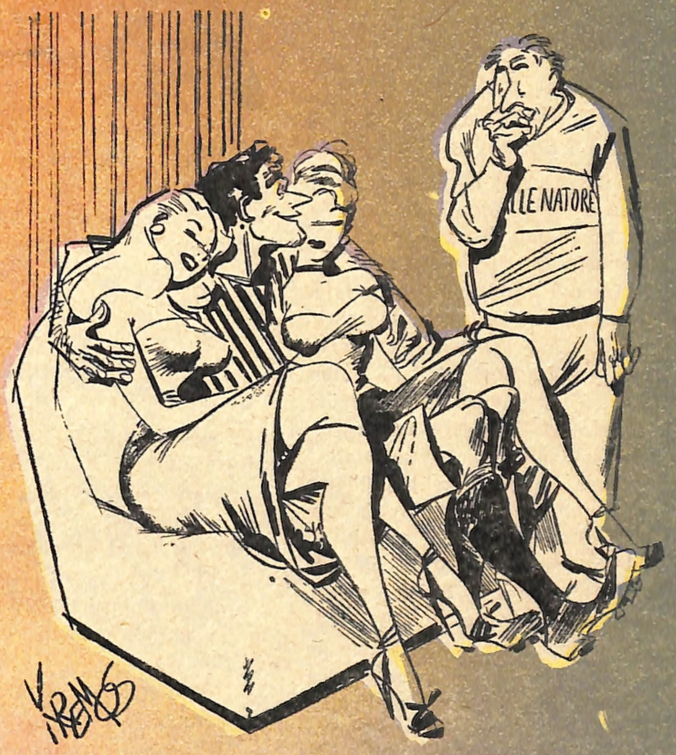

Antrenör — Sen, bir futbolcunun maçtan evvel bir kadınla konuşması yasak olduğunu bilmiyor musun?..
Futbolcu — Ama ben iki kadınla konuşuyorum!.. (İtalyan)

YAZISIZ

(Fransız)

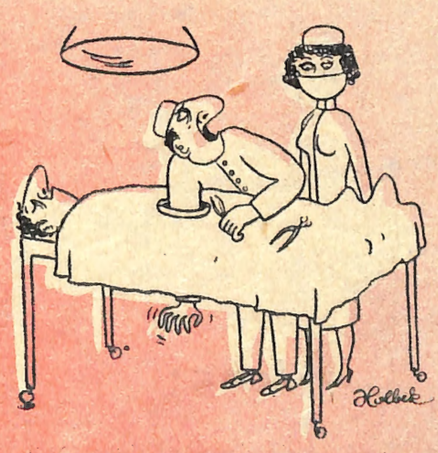

— Operatör — Tuhaf şey... Herifin ne midesi var, ne bağırsağı!..

(Fransız)

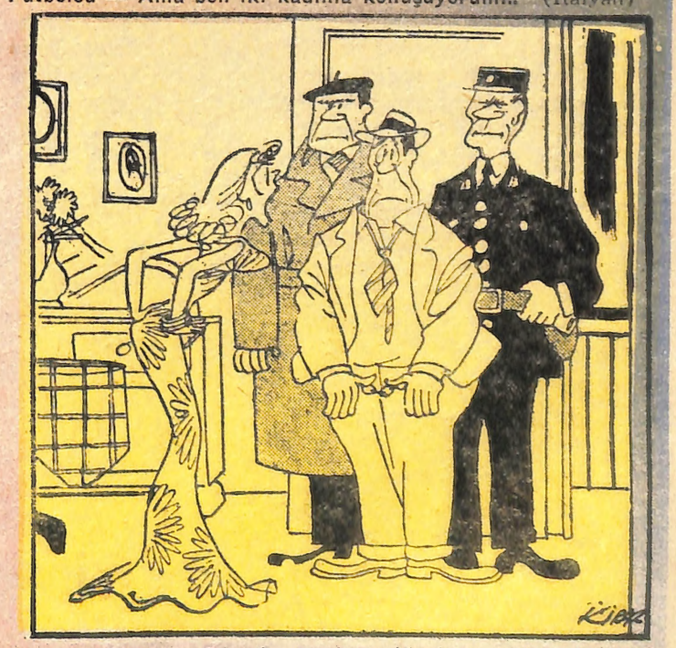

— Alçak!.. Demek meşhur bir kasa hırsızı olduğun halde bana bir kürk bile almadın ha?.. Oooh, gir hapise de çek cezanı!..

(Fransız)

YAZISIZ

(Fransız)

Filmlerine ve güzelliğine hayran olduğunuz

Ayten Çankaya

"Cildinize benim gösterdiğim ihtimamı gösteriniz,, diyor!

"Ben banyo ve lavabomda PURO Tuvalet Sabunu kullanırım. Puro Tuvalet Sabunu tahayyül ettiğiniz o kadife gibi yumuşak teni, sihirli güzelliği temin eden en mükemmel güzellik müstahzarıdır. Puroyu tavsiye ederim,,

Bugünden itibaren Puro Güzellik Metodunu siz de tecrübe ediniz. Puro cildinizin gizli kalan güzelliğini meydana çıkararak sizi daha genç ve daha cazip gösterir.

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları % 100 saftır.

4-45

Cin

ŞİNASİ TUNA

KOKTEYLLERİN BAŞLICA UNSURUDUR

NAKLİYAT SİGORTALARI EMİRLERİNİZİ BEKLERLERKEN.

"Acaba mallarım salimen, yerlerine varacaklarmı,, diye üzülüp, kendinizi, CANLI BİR İSTİFHAM halîne sokmayın

---

Muayyen zamanlardaki sancılara karşı...

BAŞ ve DİŞ NEZLE GRİP

... kininli GRİPİN başarı ile kullanılır. GRİPİN, baş, diş, adale, sinir, lumbago ağrılarını teskin eder, romatizma ve siyatik tedavisinde faydalıdır.

KİNİNLİ

GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

Gripin mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

Süratle hazmolur ve derhal tesirini gösterir.

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Tellâl — Onbeşinci Lui'nin şamdanı 20,000 lira!... İkinci Frederik'in saati 30,000 lira!... Sosyetenin bütün dedikodularını bilen Bayan Ayten 50,000 lira!...